

16. neděle v mezidobí rok C (2025)

1. čtení - Gn 18,1-10a

Pane, nepřecházej kolem svého služebníka.

Čtení z první knihy Mojžíšovy.

Hospodin se zjevil Abrahámovi v Mamreově doubravě, když seděl za největšího denního parna u vchodu do stanu. Když totiž zdvihl své oči a podíval se, hle – stáli před ním tři muži. Sotva je spatřil, běžel jim vstříc od vchodu do stanu, poklonil se až k zemi, a řekl: „Můj pane, jestliže jsem našel přízeň v tvých očích, nepřecházej kolem svého služebníka. Připraví se trochu vody, abyste si umyli nohy, a odpočnete si pod stromem. Přinesu kousek chleba, posílíte se a pak můžete jít dál, neboť proč byste jinak šli kolem svého služebníka?“ Odpověděli: „Nuže, udělej, jak jsi řekl!“ Abrahám pospíšil do stanu k Sáře a pravil: „Honem vezmi tři měřice mouky, té nejjemnější, zadělej ji a upeč placky!“ Potom Abrahám běžel ke stádu, vzal mladé krmné tele a dal ho služebníkově, aby ho rychle upravil. Pak vzal kyselé i sladké mléko, tele již upravené a předložil jim to. Obsluhoval je pod stromem, zatímco jedli. Zeptali se: „Kde je tvá žena Sára?“ Odpověděl: „Tady ve stanu.“ (Hospodin) řekl: „Vrátím se k tobě napřesrok v tento čas a tvá žena Sára bude mít syna.“

Mezizpěv – Žl 15,2-3a.3b-4.5bc

Hospodine, kdo smí prodlévat v tvém stánku?

Kdo žije bez vady a koná spravedlnost,
upřímně smýšlí ve svém srdci,
svým jazykem nepomlouvá.

Nečiní příkoří svému bližnímu,
netupí svého souseda.
Nešlechtným člověkem pohrdá,
ale váží si těch, kdo se bojí Hospodina.

Nelichváří svými penězi
a nebere úplatky proti nevinnému.
Kdo takto jedná,
nikdy nezakolísá!

2. čtení – Kol 1,24-28

Tajemné rozhodnutí, které bylo skryté od věků, ale které teď bylo odhaleno věřícím.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Kolosanům.

Bratři! Teď sice pro vás trpím, ale raduji se (z toho), protože tím na svém těle doplňuji to, co zbývá vytrpět (do plné míry) Kristových útrap; (má z toho prospěch) jeho tělo, to je církev. Do jejích služeb jsem se dal, jak to bylo ve shodě s Božím darem, který mi Bůh svěřil, abych vám plně oznámil Boží slovo, totiž to tajemství, které bylo skryté od věků a od pokolení, ale které teď bylo odhaleno jeho věřícím: těm Bůh chtěl oznámit, jaké bohatství (božské) slávy je pro pohany v tomto tajemství, že Kristus je ve vás, naděje na věčnou spásu. O něm my kážeme, každého člověka napomínáme, každého člověka učíme s veškerou moudrostí, abychom každého člověka učinili dokonalým ve spojení s Kristem.

Zpěv před evangeliem – srov. Lk 8,15

Aleluja. Blahoslavení, kteří slovo Páně uchovávají v dobrém a upřímném srdci a s vytrvalostí přinášejí užitek. Aleluja.

Evangelium – Lk 10,38-42

Marta přijala Ježíše do svého domu. Marie si vybrala nejlepší úděl.

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Ježíš přišel do jedné vesnice, kde ho přijala do domu nějaká žena jménem Marta. Měla sestru, která se jmenovala Marie. Ta se posadila Pánu k nohám a poslouchala jeho řeč. Marta měla plno práce s obsluhou. Přistoupila k němu a řekla: „Pane, nezáleží ti na tom, že mě má sestra nechala obsluhovat samotnou? Řekni jí přece, ať mi pomůže!“ Pán jí odpověděl: „Marto, Marto! Děláš si starosti a znepokojuješ se pro mnoho věcí. Ano, jen jedno je třeba. Marie si vybrala nejlepší úděl a ten jí nikdo nevezme.“

Homilie

Drazí bratři a sestry,

jednou přišel utrápený člověk za moudrým mužem, který z něj cítil hluboký klid. Zeptal se ho:

„Jak to děláš, že jsi tak pokojný, vyrovnaný?“

A mudrc odpověděl prostě:

„Když spím, tak spím. Když vstávám, tak vstávám. Když jím, tak jím. Když mluvím, tak mluvím. A když pracuji, tak pracuji.“

Člověk se zarazil a řekl: „Ale to přece dělám také.“

A mudrc se na něj podíval a pravil:

„Ne. Když spíš, už myslíš na to, co musíš udělat zítra. Když jíš, přemýšlíš, co budeš dělat po obědě. Když pracuješ, jsi myšlenkami někde jinde. Nejseš tady. Nejseš přítomen.“

Milí přátelé, možná se v tomto příběhu poznáváme. Kolikrát jsme tělem někde, ale myslí jinde. Myslíme na to, co nás čeká, co jsme nestihli, co by se mohlo pokazit. A právě proto jsme unavení, přetížení, podráždění a neklidní. Nežijeme v přítomnosti – žijeme v minulosti a budoucnosti, ale přítomnost nám uniká.

Podobně na tom byla i Marta z evangelia. Ježíš přišel do jejich domu. Marta měla dobrý úmysl – chtěla být pohostinná, připravit jídlo, obsloužit. Ale v tom všem zmatku zapomněla na jedno: na přítomnost. Vedle ní seděl sám Kristus – a ona byla příliš zaneprázdněná na to, aby si toho všimla.

Marie naopak seděla u Ježíšových nohou a naslouchala. A Ježíš řekl: „*Marie si vybrala lepší podíl.*“

Neznamená to, že nemáme pracovat, že nemáme obsloužit hosta. Ale nejdřív máme rozpoznat, kdo to před námi stojí. Nejprve máme naslouchat, otevřít se, být. A pak teprve dělat.

Vzpomeňme si také na praotce Abraháma. V největším horku dne – kdy nikdo nikam nechodí – přichází tři neznámí poutníci. Abrahám je neodmítne. Vstává, připravuje, hostí – a přitom vůbec netuší, že se stává hostitelem samotného Boha. Bůh přichází nenápadně. Přichází jako host. A v každém člověku, který k nám přichází, zvláště nečekaně, může být přítomen sám Kristus.

Dnes je tolik věcí, které volají o naši pozornost. Práce, povinnosti, hluk světa, naše vlastní starosti. Ale právě v tomto světě volá Ježíš:

„Pojď ke mně, a odpočineš si.“

Volá nás k tomu, abychom zpomalili. Abychom se naučili být – opravdu být – tady a teď. Neutíkat myšlenkami, ale být přítomní. Pro Boha. Pro druhé. Pro sebe.

Bratři a sestry, pokoj nezačíná ve vnějším tichu, ale v tichu srdce. Začíná tam, kde jsme schopni dát druhému člověku svou plnou pozornost. Tam, kde vidíme Boha ve tváři hosta. Tam, kde si uvědomíme, že skutečné štěstí není v tom, co uděláme, ale v tom, že jsme s někým – že jsme spolu, že jsme s Kristem.

A tak prosme dnes, aby nás Pán naučil být přítomní. Abychom dokázali naslouchat – nejen slovům, ale i tichu. Abychom rozpoznali Krista v těch, kteří k nám přicházejí – i když zrovna nemáme čas. Protože Host do domu – Bůh do domu.

Amen.